

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

Hálaének

(A Hithangjai 154. sz. ének átdolgozott szövege.)

Ím, hozzuk néked hálatalten,
Mit adtál nekünk, jó Atyánk:
Szent háláérzet él szívünkben,
Feléd száll, téged áld imánk.
Jóvoltod dúsan megmutattad,
Köröttünk gazdag most a táj:
Mert hisz áldásod bőven adtad,
Javakkal teljes a határ.

Te adtál nekünk lágy esőket,
Öntözted földünk gazdagon,
Hűs harmat lepte kertjeinket
Sok dolgos, nyári hajnalon.
Hogy nap melege fénytűzével
Mezőnket ne tikkassza el,
Hegy-völgyeinket, rétjeinket
Vigyáztad oly kegyelmesen.

Napfénnel áldád kertjeinket
Mely éltet, táplál és nevel,
Mézes szőlőfürtjeinket
Kezedd el ékesítéd fel.
Sok szép gyümölcsünk kellemeit
Te raktad rá ily gazdagon,
Megérleléd a völgy kalászeit
Termékeny folyó-partokon.

Ki tudná mérni nagy jószágod?
Túlterjed az sok csillagon!
Ki nem rebegné imádásod,
Mikor így áldod gazdagon?
Ó, mily sok ember szent kezedből
Elvette áldásod javát,
Nem néztet, hogy áld vagy átkoz,
Megáldád jóval egyaránt.

Csak néked zeng a hálaének,
Kitől jön égi, földi jó!
Csak téged áld most a dicséret,
Kegyelmes, szent, nagy Alkotó!
Tenéked hozzuk javainkat,
Hiszen megáldád életünk,
S hogy áldásod ily bőven adtad,
Köszönjük néked, Istenünk!

Chr. G. L. Meister (1738 – 1811)
német ref. lelkész és tanár költeménye
Átdolgozta: Jobbágy István

VEDD SZÁMON AZ ÁLDÁST

Isten gyermekeit nem szükséges hálára buzdítani. A hála a szívükben van, mert ez az "istenfiúság" természet. Ahogy egy édesanyát nem kell arra tanítani, hogy gyermekét szeresse, épp úgy a mennyei Atya gyermekeit nem kell arra oktatni, hogy hálásak legyenek.

A Biblia azonban figyelmeztet a hálaadásra, főleg két okból. Az egyik az, hogy Isten gyermekei gyakran megfélekeznek arról, hogy ők a mennyei család tagjai, s a feledéssel a hálaadás természetessége is veszít erejéből. A másik az, hogy a hívők a hálaadással figyelmeztetik magukat a sok jóra, amit Istentől kaptak. Az Írás arra buzdít, vegyük számba az áldást. Ez a "számbavevés" elmélyíti bennünk a tudatot, hogy Isten jó, Gondviselő, kegyelmes és áldást osztó. Ez a lelki művelet örömmel jár.

Miért adjunk hálát? Egy rövid cikk keretében nem fér bele mindaz, amit Istentől kaptunk. Mégis vegyük szemügyre az Úr gazdag adományainak egy részét.

I.

SZEMÉLYES ADOMÁNYOK

Első helyre kell tennünk életünk legnagyobb áldását, azt, hogy az Úr megmentett. Ezt a legnagyobb kegyelmi ajándékot minden más adomány fölé kell helyeznünk. Ha minden másról megfélekezünk is, megváltásunkért minden nap szálljon fel hálaimánk.

Ami áldás üdvösségünk után jön, arra jó újból és újból felfigyelnünk és azokat számon tartanunk.

Az Egyesült Államokban, Kanaában és a többi szabad országban élő hívők elmondhatják, hogy személyes szabadságuk kiterjed az Úr

tiszteletének és Isten parancsának minden korlátozás és megkötöttség nélküli gyakorlására és teljesítésére. Gyülekezet alapításokhoz nem kell engedély. A házi istentiszteletek nem esnek a "gyanús", tiltott összejövetelek fogalma alá.

Ebben a szabadságban a lelkeseknek sem kell "lelkészi engedély" ahhoz, hogy az Igét hirdessék, hogy evangélizáljanak, nem csak a kijelölt helyeken, hanem bárhol is, ahol hallgatókra találnak. Szabad felszólítani a hallgatókat, hogy kövessék az Úr Jézust, fordítsanak hátat az istennélküli világnak és csatlakozzanak az Úr gyermekei társaságához.

Olvashatjuk, hogy máshol is van vallás és lelkiismereti szabadság. Lenin azt írta, hogy országában "mindenki tökéletesen szabad, hogy tessze szerint bármely vallást kövessen, vagy ne kövessen. Ez utóbbit azt jelentheti, hogy az illető istentagadó. A szocialisták természetesen ebbe a csoportba tartoznak." Ennek a megállapításnak a gyakorlati kivitelére fényt vet a következő mondat, amit az angol nyelven írt "Sovjet Weekly"-ben olvashatunk: "Amit a kommunisták elleneznek, az nem a hit, hanem tudományellenes vallásos ideológia." (1979. május 26-i szám.) Ez utóbbi mondat azt is megmagyarázza, hogy miért kerülnek engedély nélkül prédikáló lelkipásztorok börtönbe és Szibériába.

Nagy áldást jelent a szabad világban való élés azért is, mivel itt a föld javaiból bőségben részesülhetünk. Hol állnak ma azok a megtört arcú, majdnem semmi érték nélkül 1956-ban idemenekült testvéreink? A szép, kényelmes, jól berendezett otthonok, a telt ruhaszekrények és a bőséges táplálék mind arra figyelmeztet: ad-

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor:
Dr. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855
Tel.: (919) 398-4646

Associate editor:
Mrs. MICHAEL MATRAI
782 S.E. Vance Circle
Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 727-7271

A szerkesztő bizottság tagjai: **Novák László,**
Dr. Henry Austin, Molnár Balázs.

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, Fla. and Additional Offices.

SUBSCRIPTION FEE: \$10.00 per year

Send subscription and
change of address to:

Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

FONTOS:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gós hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: LASZLO NOVAK, 119 Adams
Road, R.F.D. 2., Londonderry, N.H.
033053. Tel.: (603) 432-8539.

Alelnök: DR. HENRY AUSTIN, 2 High
Street, New Brunswick, N.J. 08901. Tel.:
(201) 545-1392.

Titkár: REV. WILLIAM B. MOLNAR,
92 Thunderbird Drive, Naugatuck, CT.
06770. Tel.: (203) 723-1568.

Pénztáros: LOUIS DRESCHER, 2636 East
124th St., Cleveland, OH 44120. Tel.: (216)
231-0038.

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: REV.
GEORGE M. ROWE, 714 Stratfield Road,
Fairfield, CT. 06430. Tel.: (203) 366-7240.

Pénzügyi Bizottság elnöke: ELMER KISH,
924 Congress St., Fairfield, CT 06432. Tel.:
(203) 259-3276.

Bethesda Otthon Igazgatója: ERNEST J.
KISH, 748 Fordham Road, Palm Bay, FL.
32905. Tel.: (305) 723-3288.

HISZEK URAM

Dr. Udvarnoki Béla könyve,
kapható a szerzőnél:

609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

A könyv ára 5.50 dollár
(kanadai dollárban 6.00)

junk hálát az Úrnak és ne feledkez-
zünk el semmi jótéteményéről.

Ha hálát adunk a mindennapi ke-
nyérért, adjunk hálát az otthonért,
a bőségért, amit nyertünk.

II.

MAGYAR MISSZIÓNKAT ÉRT ÁLDÁSOK

Az amerikai magyar baptista misz-
zió, a Szövetség immár 74 év óta mű-
ködik. A majdnem 3/4 évszázados
létezése alatt sok próbát kiállt. A
73. évében újabb támadás érte. Amit
hitbeli elődeink és mostani testvére-
ink szeretettel építgettek és gondoz-
tak, azt most szakító erők gyengítik.
De amint Salamon híres ítélete fel-
színre hozta, hogy melyik fél az igazi
szerető anya, úgy ez esetben kitűnt,
hogy kinek fáj és kinek nem jelent
semmit, hogy az Úr ügye az egység
megbontásával kárt szenved.

Szövetségünk a próbák ellenére is
fennáll és működik magyar baptista
népünk javára. Működési és érdeklő-
dési területünket kiszélesítjük. Több
és nagyobb gondot fogunk fordítani
gyermekeinkre és ifjainkra, akiket
az Úr nekünk adott, akik szintén ma-
gyarok, még akkor is, ha nem beszél-
nek jól magyarul, és akik gondja az
Úr szerint a miénk.

Ne hagyjuk ki hálaadási tárgya-
ink közül Szövetségünk két intézmé-
nyét, a Bethesda Otthont és az Evan-
géliumi Hírnököt. Az Otthont sokan,
sokszor bírálják és támadják. Lapun-
kat külső erők megbélyegzik és "po-
litizálással" vádolják. Az "ostromot"
hála az Úrnak mind a kettő bírja és
állja. Mindkettő végzi az Úrtól rábí-
zott munkát.

III.

NEMZETI ADOMÁNYOK

Adjunk hálát az országokért,
amelyek befogadtak és hazát adtak.
Ezek az országok nem hívtak, ide ön-
ként jöttünk. Jöttünk, mert ezekben
az országokban élhetjük legjobban a
Teremtő által előírt igazi emberi éle-
tet. Ezekben az országokban az em-
beri méltóságnak becse van. Ahol
ezt a méltóságot nem becsülik meg,
ott Isten kezemunkáját becsmérlik.

A szabad országok viszonylagos
jólétet teremtettek és az ezekben az
országokban élő keresztyének áldo-
zatkészek. Adjunk hálát mi magyar
baptisták, hogy az amerikai baptis-
ták a külmisszió társaságon keresz-
tül magyarországi testvéreinknek

hathatós segítséget nyújtottak az
utóbbi évek folyamán imaházépíté-
sekre. Buda, Szeged, Békéscsaba,
Miskolc új baptista imaházakkal di-
cselkedhet. Ezek a szép, új épületek
mint kövek beszélnek és az itteni
testvérek szeretetét és jóakarátát hir-
detik. Erről, hála az Úrnak itt nyíltan
írhatunk.

A sok jót, amit élvezünk, mind
az Úrtól kaptuk. A jóra, amit tehe-
tünk, az Úr adta az indíttatást és az
erőt. Ezért Neki adjuk a dicséretet és
a magasztalást. Az áldásokat nem
érdemünk szerint kaptuk. Sáfársá-
gunk sem volt olyan, amilyent Mes-
terünk elvárt. Az Úr hű és kegyelmes
volt hozzánk.

Legyen áldott az Ő szent neve.

— U. —

A HÁLÁBAN REJLŐ ERŐ

*A hálaadó élet legalább hat kü-
lönöző eredménnyel jár. Az ered-
mények a következők:*

1. Isten kedvében járunk, mert
szava azt mondja a Zsolt. 50:23-ban,
hogy "Aki hálával áldozik, az dicső-
ít engem;" s Isten mindig kinyilvá-
nítja magát a dicsőítő előtt.

2. A dicsőítés és kudarc nem fér
meg együtt! Hálaadásod kudarcból
győzelemre, betegségből gyógyulás-
ra, kétségbeesésből nyugalomra,
megkötöttségből szabadságra ve-
zethet; mert a hála és dicsőítés
nyelve a mennyek országának nyel-
ve.

3. A pozitív hálaadás által erőt,
bátorságot és hitet nyerünk. Az em-
beri természet nem szereti Istent di-
csőíteni. Ez lelki gyakorlat, munka.
Minél távolabb vagy Istentől, annál
kevésbé kívánsz dicsőíteni Őt.

4. Hálaadás által Istennek enge-
delmeskedünk, mert a Kol.3:15-ben
ezt olvassuk: "háládatosak legye-
tek."

5. Bátor, folyamatos hálaadás a
Szentlélekkel való megtelestés eredmé-
nye, ami az Ef. 5:18-20 szerint pa-
rancs.

6. Folyamatos hálaadás által ál-
landóan foglalkoztatjuk a mennyei
hatalmasságokat, mert hálaadásunk
miatt állandóan működni fognak ér-
dekünkben. "Annak okáért Ő általa
vigyünk dicséretnek áldozatát min-
denkor Isten elé (Zsid. 13:15/a).

D.G.

Szemle

AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA MISSZIÓNK lelkipásztor hiányában szenved legalább 25 év óta. Sok magyarizatot hallottunk és hallunk erről a hiányról és a hiány általános hatásáról. Megállapítják egyesek, hogy ha lenne több magyar lelkipásztor, akkor magyar gyülekezetek még élnének és működnének. Ez a megállapítás elfogadható annyiban, hogy ha lenne több, itt képzett magyar lelkipásztor, akkor a magyar gyülekezetek megmaradtak volna, mint gyülekezet, de nem maradtak volna egy nyelvű gyülekezetnek. Itteni teológiai iskolákban képzett ifjú lelkipásztorok az angol nyelvet jobban beszélik, mint a magyart. Egy jó és értékes eredményre tekinthetnének ezek a lelkipásztorok, ha lennének; megtarthatták volna a magyar családok gyermekeit a félig-meddig magyar gyülekezetekben angol nyelven s az angol nyelv mellett használhatnák a magyart is. Ekként mai szövetségünkben lehetne legalább 15 angol-magyar gyülekezet. Mindez azonban spekuláció. Arra ez a spekuláció is jó, hogy bizonyos tanulságokat levonjunk és a még működő gyülekezeink ügyét-sorsát úgy intézzük, hogy megmaradjanak, ha magyarnak nem, angolnak.

MAGYAR GYÜLEKEZETEINK egy része annak az áldozata lett, hogy olyan helyeken kezdődött és épített imaházak, amely hely leromlott. A magyar nyelv használatának két nagy akadálya lett. Az egyik a magyar családok elköltözése jobb helyekre: a másik a gyermekek és az ifjak természetes elangolosodása. Ezek a körülmények a gyülekezetek életében olyan nehézségeket okoztak, amelyekkel egy két nyelvű lelkipásztor sem tudott volna megbirkózni. Jó példa erre West-Pullman, Gary, East Chicago, a clevelandi Fulton Rd. és a Shaker téri gyülekezet. Hogy az angol nyelven át lehet menteni a magyar gyülekezeteket a válságos időkben, arra bizonyíték Bridgeport, New York, New Brunswick, Buffalo.

A magyar nyelv fennmaradása szempontjából ma már egyik gyülekezet sincs alkalmas helyen. Los Angelesben 30-40 mérföldről járnak testvéreink Alhambrába, a magyar

gyülekezetbe. Torontóban ugyanez a helyzet. A kérdés az, hogy a létszámban csökkenő gyülekezetek tagjai meddig bírják a távolsági utakat? Az már nem kérdés, hogy a növekvő, angolul beszélő ifjúság nem fogja meghozni azt a fáradtságot és áldozatot, amit idősebb magyar testvéreink meghoznak.

SZÖVETSÉGÜNKBEN KOMOLY MEGBESZÉLÉS TÁRGYÁVÁ kell tennünk a még hozzánk tartozó ifjúság bevonásával, hogy mit kellene tennünk, hogy a magyar gyülekezet megmaradjon, növekedjen és ki-elégítse a magyar nyelvet kívánókat épp úgy, mint azokat, akik csak az angol igehirdetésből épülnek. Az olyan elgondolás, hogy legyen minden magyar, a hamari véget jelenti. A másik megoldás, hogy legyen minden angol, a gyülekezeink jelenlegi fenntartó részének az elvesztését hozza magával.

Nem hozta a remélt eredményt az óhazai prédikátorok kihozatala és erről ők nem tehetnek. 30 évvel ezelőtt mentő angyalok lettek volna, de ma már angol tudás nélkül munkásságuk szűk térre szorul. Az eddigi eredmények nem mutatnak fejlődésre. A megoldás megtalálásához, a jövő útjának a kidolgozásához hit és reális, minden "hazafyasságtól" mentes gondolkodás kell. Tekintetbe kell venni nem csak azokat a magyarokat, akiket az üdv útjára vezetni remélünk, hanem gyermekeinket is, akik még velünk vannak és akiket az Úr ránk bízott.

A MAGYAR LELKIPÁSZTOR HIÁNY oka itt Amerikában érthető. Magyar származású ifjaink angolul beszélnek, az iskola, a mindennapi élet ezt hozza magával. Az 1956-ban idemenekült magyarok túlnyomó része az angol nyelv használatával keresi meg kenyerét. Gyermekeink jövője és előhaladása az angol megfelelő ismeretét és az angol szavak idegen akcentus nélküli kiejtését kívánja.

További nehézséget okoz az a szomorú tény, hogy magyar származású ifjaink nagy része eltávozott gyülekezeinkből. Azon is érdemes lenne komolyan elmélkednünk, hogy miért nincsenek velünk az ifjak? Kik viselik a felelősséget ifjaink eltávozásáért?

Az az igen kevés magyar-angol fiatal, aki még jár a magyar gyülekezetbe, nem érdeklődik a magyar baptista misszióért annyira, hogy életét ennek a munkának szentelné.

AZ ÉRDEKLŐDÉS HIÁNYA általános magyar tünet. Így van ez az ÓHAZÁBAN IS. Minden magyar vallásfelekezet panaszskodik a lelkipásztor jelöltek hiánya miatt. Az óhazai baptisták sem képeznek kivételt. A panasz Magyarországon hallható és olvasható. Otthoni testvéreink lapjában a Békehírnökben (1981. február 22.sz.) olvassuk a következő fájdalmas sorokat: "Fiataltjaink, még jóformán ki sem léptek az "élet"-be és máris anyagiasak, pénzéhesek, kényelemszerető, semmit tenni nem akarók, akiket nem vonz a szép és a nemes "virtus"...."

A szemináriumba való jelentkezési felhívással kapcsolatban ugyanazon számban a következő szomorú megállapítást találhatjuk: "Attól tartok, hogy gyülekezeinkben a legtöbb ifjú nem fog találkozni ezzel a felhívással, egyszerűen azért, mert nem szokta olvasni a Békehírnököt." ("Azt tapasztalom, hogy egyik-másik szolgatársam szinte fél attól, hogy a körzetéből valaki elinduljon a lelkipásztori pályára. Vajon miért?" Mindezt itt is írhattuk volna. Olvasás-e az amerikai magyar ifjak az Evangeliumi Hírnök angol cikkeit?

Bajban vagyunk itt is, az óhazában is. Itt volna az ideje, hogy a széttagozódás helyett összetegyük a fejünket és szívünket s keressük imádságos szívről a járható utakat, amelyeket az Úr kijelölt részünkre.

"Elég"

(II. Kor. 12:9)

Nem sok, nem kevés... Elég...
Az Atya kegyelme mindenre elég.
Ezzel erősíti szíveinket,
ebből élünk, ez tart meg minket
hit által... s ez is ajándék!
Hiába minden emberi szándék
alulról "feltörni" a mennybe,
így sohse jutnánk kegyelembe.
Hiába az emberi erőlködés,
hiába a törvényeskedés,
szertartások, önkínzó fegyelem,
ha felülről le nem hajlik:
a Kegyelem.
Ez a Kegyelem — mielőtt kérted —
Krisztusban már lehajolt érted.
Bűnös, ragadd meg, fogadd el,
bűnbánó, boldog szíveddel!

Fejszés András

"NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Nő konferencia elnök:

Bányai Sándorné

Alelnök: Ifj. Sebestyén Jánosné

Titkár: Novák Lászlóné

Pénztáros: Mrs. Henry Austin

A PÉNZ PRÉDIKÁCIÓJA...

I.

KERESZTYÉN életünknek boldog vallomása Istenről az, hogy nekünk minden Róla prédikál. Istennek hétköznapi életünk mindennapi eseményein át is mindig van valami mondanivalója.

A pénznek is van prédikációja, amelyik arról beszél, hogy a pénzünk lehet a bűn eszköze, de lehet a lélek levélpapírja, amelyen Isten legszebb üzenetei szállhatnak egyik embertől a másikig. A pénz valóban olyan, mint a levélpapír: mindig az dönti el az értékét, hogy ki írja és mit írnak rája.

Amikor szombaton hazajön az édesapa és leteszi az asztalra a kérését, akkor arra a pénzre nemcsak az van ráírva: kenyér... ruha a gyermeknek... öröm a háznak... boldog családi csend..., de rá van írva ragyogó aranyos betűkkel a munka, a becsület himnusza, egy dolgozós élet kitüntetése, az édesapai szeretet könnyes írása... Amikor a fiatal férfi titkon a párja táskájába rejti megérdemelt munkájának béréből a "meglepetést", akkor azon a pénzen egy boldog, könnyes szemű asszony mindig elolvashatja a hűség vallomását is: — Teértem... Beteg és fáradt öreg szülők, amikor a gyermekeik útja vissza-visszakanyarodik hozzájuk és e látogatások után egy-egy papírpénz is marad ott utánuk csendesen letéve az ágyon, a virágváz asztalon, vagy a családi Biblián, akkor ők ezen a pénzen nemcsak szép öregségük aranyos könyveit láthatják, de egy gyönyörű hálaimádságot, amit azok a kezek készítettek és írtak, amelyeket egyszer ők indítottak el az élet csodálatos útja felé...

Isten is ír sokszor valamit a pénzünkre...

A bibliai 2 filléren ma Istennek ezt az írását olvassuk.

ELŐSZÖR is azt, hogy láthatatlan szem figyelni örökké a tetteinket, az életünket és a pénzünk költségét. — Amikor az a szegény asszony ott a jeruzsálemi templomban Isten gond-

viselő arcába belefeledkezve megállt a persely előtt, dehogy gondolt arra, hogy valaki látja, vagy figyeli őt. Hogy is gondolt volna arra, hogy Jézus a sok díszes és ünneplőruhás előkelő nép között éppen őt veszi észre, a templom szegényét és a világ legkisebb vagyonát — a 2 fillért. De Jézus észrevette, értékelte és megdicsérte, mert soha semmi sem történhetik a földön az Ő tudta nélkül. Tekintete végigkíséri az életünket. A nyilvános és az elrejtett életünket is. Ott van mellettünk akkor is, amikor azt hisszük, senki sem lát: az éjszakában, a becsukott szobában. A titkainkban és gondolatainkban. Az átkainkban és az imádságainkban. Az ütésre lendülő szó, vagy mozdulat

levegőjében és egy darab kenyérnek a leszelésében. A pusztító pénzben amit egy atom, egy parányi pokollá varázsolásért adnak és a megáldott pénzben, amit oltárra nyújtunk és vele építünk templomot, otthont, hazát, békességet, jólétet és boldogságot. Isten akkor is lát minket, amikor pénz van a kezünkben.

A láthatatlan szem figyelése állítson meg minket, amikor akár a pénzünket, akár az életünket, akár az üdvösségünket akarjuk könnyelműen, haszontalanul és önzően elkölteni.

De a láthatatlan szem figyelése legyen vigasztalásunk és erőnk, biztatásunk és reménységünk: Jézus látja a könnyeinket, de hallja imádságunkat is! Jézus látja a verítékes vándorutat, de látja a hűségünket is. Látja a bűnben bukdácsoló életünket, de látja, hogy a szívünk az Ővé! És szeret minket.

(Folytatjuk)

Friedrich Lajos
(Erős Vár)

HÍREK

A déli baptista szövetség 6 és félmillió dolláros székházat épít Nashvilleben (Tenn.). A több mint 13 millió tagot számláló szövetség eddigi székháza szűknek bizonyult. A déli baptista szövetség nem központosítja intézményeit. A külföldi misszió társulat székháza Richmondban (Virginia), a belmisszió társulaté Atlantában (Georgia), a vasárnapi iskolai szövetségé és az ezzel kapcsolatos könyvkiadó üzemé Nashvilleben (Tenn.) van. (BP)

* * *

Az 1982-ben tartandó déli baptista évi gyűlés elé terjesztendő költségvetés 106 millió dollár lesz. Ez az első alkalom, hogy a szövetség költségvetése meghaladja a 100 millió dollárt. Ebből az összegből támogatják a külföldi és a belmissziót, a hat teológiai szemináriumot és a többi kisebb intézményt. A déli baptista szövetség nem rendelkezik kórházakkal, árvaházakkal, egyetemekkel és menházakkal. Mindezek az egyes állami baptisták birtokában és gondjában vannak. (BP)

* * *

Kelet-Németország három protestáns felekezete kb. 7 millió taggal, tíz évi tárgyalás után egy szervezetbe

tömörült. A három felekezet az Evangelical Church Union, a United Evangelical Lutheran Union és a Council of Evangelical Churches. A három felekezet vezetői fogják képezni az új egyesült felekezet vezető tanácsát. (A Council of Evangelical Churches-hez tartoznak a baptisták, methodisták, testvér-gyülekezetek és pünkösdié.) (CT)

* * *

William J. Murray, a hírhedt Madalyn Murray O'Hair asszony fia könyvet írt megtéréséről. A könyv Thomas Nelson kiadó gondozásában fog megjelenni. Thomas édesanyja, Madalyn országszerte ismert istentagadó, aki 1963-ban, az akkor 14 éves fia, Thomas képviseletében kiharcolta az amerikai legfelsőbb bíróság döntését, amely szerint az állami, nyilvános iskolákban megtiltották az imát. Ez ti. ellenkezik az állam és az egyház elválasztása elvével. Thomas szerint, aki most megtért, édesanyja marxista elveket vallott és egy időben két fiával együtt Szovjetországban akart letelepedni. (CT)

Ne áldozd fel az örökkévalót az ideiglenesért. (B.J.)

* * *

Hogyha valakivel jót tettünk és köszönetet várunk, akkor titkon a magunk javát kerestük.

**Madarat — tolláról;
Embert — barátjáról;
Hivőt — imájáról ...
lehet megismerni!**

Figyeljük meg, hogy a 23. Zsoltárban mennyi a (1) *kérés*, mennyi a (2) *bűnbánat*, van-e (3) *köszönet* és (4) *hálaadás* s végül (5) *Isten-dicsőítés*?

1. A megtéretlen, úgynevezett valóságos ember élete jóformán csak örökös *kérés*, *koldulás* Istentől. A *köszönet* és *hála* alig-alig fordul elő imájában. S ha van is, az legtöbbször nem igazi, csak üres formalitás. Mint valami automatát, úgy kezelik az imádságot és ezzel Istent. No és ha nem teljesíti *kérésünket* az Isten, akkor mindjárt tele vannak *miértzéssel*, sokszor *lázadozással* s nem egyszer még *Isten-káromlással* is. Ezek azok, akik sok mindent *cselekszenek* Isten nevében, de az utolsó ítéletnél Jézus mégis azt mondja majd nekik: "Nem ismerlek titeket!"

2. Az Istennel igazi, helyes kapcsolatot felvett ember szívében és száján: "Kél igaz *bűnbánat* és könny fakad nyomán..." Egy újszülött gyermek szájából jó hallani a *sírást*, olyan aranyos. De ha éveken, évtizedeken keresztül még mindig csak *sírna*, az a szülő számára egyre jobban *elszomorító*, *elkeserítő* és végül *kétségbeejtő* lenne. Nem így vagyunk-e mi is az egész életen keresztül csak *síró emberekkel*? Nem ezeknek szól-e Jézus kijelentése: "Valaki az *ekeszarvára teszi* a kezét és *hátra tekint*, nem méltó az Isten országára?"

3. A megtért, újjászületett hívő ember, a megszentelődés útján egyre jobban *előrehaladva* mind több és több okot fog találni a *köszönetre* és *hálaadásra*. Végül egészen jól megtanulja az apostol módszerét: "A ti *kéréseiteket hálaadással tárjátok* Isten elé!" Az *imád megmondja*, milyen *hívő vagy!* *Imád akaratlanul is elárulja*, hol tartasz a *hitélet*, a *megszentelődés útján*. Ha még csak az *áldásokért*, *eredményekért*, csak a jó dolgokért jut eszedbe *hálát adni*, akkor még csak az *elején tartasz*. Ne ijedj meg, jó úton vagy, a menny felé *haladsz*, csak *vigyázz*, meg ne állj! Isten óvjon attól, hogy *visszafordulj!*

Mindnyájan Isten iskolájába járunk! Itt is vannak rossz tanulók, közepeesen *előrehaladók* és *szorgalmas kitűnők*. Tanulj meg a *lépcsőfokokon felfelé*, a *menny felé haladni!*

4. A Krisztus útján, a Sátán elleni harcban megizmosodott hívő életében egyre több és több a *hálaadás*. Megtanult már nemcsak "hálaadással kérni" hanem a próbákért, nehézségekért is *hálát adni*. Már nemcsak hiszi, hanem tudja is, hogy "Akik Istent szeretik, azoknak minden egyaránt javukra van!" Nehogy azt hidd, azért van minden javukra, mert nyugodt, problémamentes az életük. Sőt, ellenkezőleg! Tanuld meg és légy készen! Minél áldottabb a kapcsolatot Istennel és ennek nyomán egyre jobban *kirajzolódik* Krisztus az életedben, annál dühöttebben fog támadni a Sátán. Nézd meg az Ó-Testamentum nagyjainak az életét: Mózes, Illés, Ábrahám, József, Dávid és a többiek. Akiket Isten nagy munkában akart felhasználni,

azokat nehéz iskolába járatta, nagyon megpróbálta. Biztosan ismeritek Pál apostol életét. II. Kor. 11:23-33. v. — ő maga is felsorolja, mi mindent kellett neki kiállni az evangélium szolgálatában. Mégis azt írja: Ef. 5:20. v. és I. Thess. 5:18. "Mindenkor, mindenekért, mindenben *hálát adjatok!*"

5. Végül — a már "hazafelé", Istenéhez készülő szolga — imája *színtiszta isten-dicsőítés!* Ilyen a 23. Zsoltár is. A mennyben már nem lesz *bűnbánat*, *kérés*, *hálálkodás*, hanem csak *színtiszta istendicsőítés*. Erre akar megtanítani Isten minket már itt a földön. Egyedül csak az emberre jellemző a "beszéd" képesség. Ez az isteni, szellemi tulajdonság azért adatott, hogy az *édeni állapotnak megfelelően beszéljünk* Istenünkkel, mennyei Atyáinkkal. Mégis ezt az *áldott szellemi képességet* mennyi mindenre felhasználja az ember, csak éppen Isten *dicsőítésére* nem!
Dr. M. J.

**Olvassuk,
tanulmányozzuk
a Szentírást**

Vasárnapi iskolai lecke: 1981. dec. 6

Jézus, mint az Isten fia
Máté 14:28-33; Márk 1:1-11;
Róma 1:1-7.

Napi elmélkedések:

Nov. 30. hétfő, Krisztus születésének híre. Luk. 1:30-35.

Dec. 1. keddi, Krisztus által Isten gyermekei. Ef. 1:3-10.

Dec. 2. szerda, Péter kételkedett. Mát. 14:28-33.

Dec. 3. csütörtök, János bemejti Jézust. Márk 1:1-11.

Dec. 4. péntek, Krisztus megdicsőülése. Márk 2:2-8.

Dec. 5. szombat, Jézus szolgája. Róm. 1:1-7.

Dec. 6. vasárnap, Pál Jézusról prédikál. Csel. 9:10-22.

Aranymondatok: "A *hajóban lévőök pedig hozzámenvén, leborulának előtte, mondván: Bizony Isten fia vagy!* (Máté 14:33.)

Vasárnapi iskolai lecke: 1981. dec. 13
Jézus, mint az embernek Fia.

Máté 8:18-22; 9:1-8;

Márk 8:31-33; 14:61-65.

Dec. 7. hétfő, Nagybakkat fogtok látni. Ján. 1:43-51.

Dec. 8. keddi. Kövesd Jézust. Máté 16:24-28.

Dec. 9. szerda, István látomása. Ap. Csel. 7:54-60.

Dec. 10. csütörtök, Nincs hová fejét lehajtsa. Máté 8:18-22.

Dec. 11. péntek, A bűnbocsánat hatalma. Máté 9:1-8.

Dec. 12. szombat. A megvetett ember Fia. Márk 8:31-9:1.

Dec. 13. vasárnap. Te vagy a Krisztus? Márk 14:61-65.

Aranymondatok: "És kezdé őket tanítani, hogy az ember Fiának sokat kell szenvedni és megvetetni a vénektől és a főpapoktól és írástudóktól és megöletni és harmadnapra feltámadni." (Márk 8:31.)

A hit szeme olyan, mint Isten szeme: lát a sötétben.

* * *

Krisztus senkit sem küld el üresen, csak azt, aki telve van önmagával.

1982. január 1-től kezdve
az Evangéliumi Hírnök előfizetési díja: 12. — dollár.

MEDITATION ON THE LORD'S PRAYER

I.

*"Our Father which art in heaven,
Hallowed be thy name.
Thy Kingdom come.
Thy will be done in earth,
as it is in heaven.
Give us this day our daily bread.
And forgive us our debts,
as we forgive our debtors.
And lead us not into temptation,
but deliver us from evil:
For thine is the kingdom,
and the power,
and the glory,
for ever. Amen."*

The few brief sentences of the Lord's Prayer, consisting of some 66 words, are very simple and can be understood by even a child. But when one starts to analyze them carefully, there comes a realization of the overwhelming immensity of the message. In the text of the prayer, we find all important words and sentences chosen in such a simple way as to preserve the meaning irrespective of the influences of time and translations into other languages. Such words as father, kingdom, will, bread, temptation and earth have a definite and identical meaning in all languages. The universal and outstanding importance of the prayer is well known. Hundreds of millions of people repeat it every day. To many in exile or under persecution, who may not have the Bible and may be unable to secure the needed guidance from a religious source, the prayer, well remembered from childhood may become the only reliable link with the higher realities of life — God.

The expression "Our Father" is familiar to all of us and the prayer itself is often referred to by these two words. They determine and explain the relationship that exists between God and man by comparing it with a very familiar kind of human relationship. An overwhelming feeling of optimistic confidence and brightest hope is created in the heart of everyone who accepts these words seriously in their full meaning. A good human father is normally a most benevolent person to his child. He provides all that is required for the life development of his offspring. He may also inflict temporary

punishment in order to improve the character of his child. Believing and realizing that even the best and noblest earthly father must be in every respect incomparably below the Heavenly one, a human being may get immense spiritual comfort from the authorization to address the Lord of our Universe by the words, "Our Father."

The words "Which art in Heaven" indicates to us the heavenly abode of "Our Father." It settles once and for all the question of the Heavenly authorship of the prayer. It removes from our minds any thought of earthly authorship or human connection. The phrase places the location in the present tense. "Which art in Heaven." It does not say which was in Heaven or which will be in Heaven, but rather which art even now in Heaven.

"Hallowed be thy name." The profound meaning of this sentence is felt inwardly rather than discussed in mere words. By being permitted to call the Creator of the Universe, "Father," man may start to think about himself more than he is entitled to. This sentence, which man pronounces reverently, lovingly and by his own will, as if taking an oath for his life and for eternity, sort of returns him to where he belongs. That place is extremely modest as compared with the position of the One to whom he pledges reverence — Hallowed be thy name.

"Thy Kingdom come, Thy will be done in earth as it is in Heaven." These are two sentences which are interrelated and referring to the same idea and supportive of one another. Actually, one of the simplest yet most correct ways of explaining what a kingdom is would be to say that it is a place or a large body of people among whom the will of the King is being done. Analyzing the true and full meaning of "Thy Kingdom come," we find two important messages. In order to "come," it is necessary that the object be:

1. Not yet in the place of discussion.
2. In existence in some other place from which it is expected to come. These two conclusions are logical if the word come is used cor-

rectly. If we were to assume that the kingdom in question is not yet in existence somewhere, then the correct phrase would be "Thy Kingdom" be created or established, but not "come." If, on the other hand, a Kingdom of God of the kind that is referred to in the prayer were conceived as already existing on the earth, then it would be logical to ask for its continuance or victorious expansion, and the word "come" would not be thoroughly accurate. Therefore the meaning attributed to the word "come" appears to be correct.

This idea is further confirmed and clarified by the next sentence, "Thy will be done on earth as it is in heaven." The first six words of this sentence taken alone could be understood as pointing to the best of mankind that will gradually learn to live and act on this earth in conformity with the will of God. But the remaining part of the sentence permits a wider and even more encouraging interpretation. While good men, living in accord with the will of God, always did exist on the earth, yet they were and always will be in the minority. In general, therefore, the prevailing quality of life on earth was and will be a mixture of good and evil. We can therefore conclude that the earth is not yet a part of the Kingdom of God, that the earth is still deprived of His presence and that the Will of God is not yet active on this earth to the extent in which it is exercised in the already existing Kingdom of God in Heaven. Man should feel lifted to more eminent heights of hope and gratitude to His Creator who in some mysterious way opened the door from our little earth, that will eventually be destroyed with all its contents, into the immensity and splendor of the Kingdom in Heaven.

Ernest J. Kish

(Continued)

"A bore is a person who talks when you want him to listen — to you."

* * *

Wife to husband: "I scratched the front fender a little, dear. If you want to see it, it's in the back seat."

September at Bethesda

Since I am acting administrator for the Home while Mr. and Mrs. Kish are away, I will tell you about September at Bethesda.

The Home is full and many applicants are waiting for a vacancy. It is hard to turn some away when they apply, but we have no room for them. Of course, the Home is very popular, for it has such fine facilities. The new library is a wonderful sanctuary of comfort and reading. Many fine activities are planned for our residents by our Activities Director, Mrs. Jean Robinson. Recently, we had a special afternoon tea for all the Ladies. The families of our women residents had secretly provided photographs of our residents in their younger years. What fun they had trying to guess who these young women were! The men had their special program in the evening in the Library. Mrs. Robinson's husband, David, showed slides of a recent antique car show at Auburn, Indiana. It brought back memories of some of our experiences with our old cars many years ago. The big event this month was the Spelling Bee Championship which we hosted. Representatives from 6 church and nursing homes in this area participated. It was a very close contest, but finally our Dr. Louis Jordy and our Harriett Waugh won first and third places respectively. Each received ribbons of merit and Dr. Jordy received an engraved plaque.

We have exercise classes, arts and crafts classes, Bible study groups, AARP meetings and forums.

One of the finest aspects of Bethesda is the dedication of its personnel. I have seen Retirement Homes where the workers seemed too indifferent to the needs of the residents, but here our aides, housekeepers, kitchen and maintenance help are truly committed to service and give tender loving care to all of our residents. They are watchful of their medical needs. They respond to their emotional needs and cooperate with deep understanding to their spiritual needs.

One thing that stands out to me is the organization and management of the Home. I have been substitut-

ing for Mr. Kish for eight years. I have seen the development of the Home under the leadership of Ernest and Ethel Kish. I feel good about coming here each year, because the organization makes it easy for me to fit in and do my work.

Yes, we have our problems and our emergencies — almost every day, but the Lord opens the way for us and the cooperation of all helps us to triumphantly carry on.

H. Ellis Plyler

* * *

Bethesda

Baptist Retirement Home

Contributions — September, 1981

The Rev. and Mrs. Arpad Fulop, Palm Bay, FL \$30.00; Vesta Smith, Rochell Park, NJ 20.00; Silliman

Memorial Baptist Church, Bridgeport, CT 84.30; Mr. Alexander Raduly, Palm Bay, FL 10.00; Julia and Margaret Vargo, Hemet, CA 15.00; Mr. and Mrs. John Paukovits, Palm Bay, FL 10.00; Mr. and Mrs. Louis Bankuti, Palm Bay, FL 20.00; Margaret Mobley, Palm Bay, FL 25.00; Bethesda Baptist Church, Palm Bay, FL 85.00; Mr. and Mrs. Milton Hollander, Salt Lake City, Utah, *In loving memory of Aaron Hollander* 50.00; Margaret Nemeth, Palm Bay, FL 10.00; Helen Davis, Melbourne, FL 100.00; Mr. and Mrs. Louis Olan, Palm Bay, FL *In loving memory of Elizabeth Osworth Halasack* 50.00; Mr. and Mrs. Ernest J. Kish, Palm Bay, FL 30.00; Mr. and Mrs. Geza Legozs, Fairfield, CT 100.00; First Hungarian Baptist Church, New York City, NY 50.00. — Total: \$689.30.

THE SLEEPLESS HOURS:

Have you ever fallen asleep, only to awaken after an hour or two without being able to sleep again? Or have you ever tossed and tumbled without being able to go to sleep at all? This is perhaps a problem well known to each of us. If this happens, what shall we do? May I share with you these suggestions for defeating the sleepless hours?

Think of a person who has blessed your life—Mama, Daddy, a brother, a sister, a minister, a fellow worker, a neighbor, a teacher, a friend—and go back into childhood as far as you can and try to recall every good event or experience with that person.

MINISTER BECOMES "HOUSE HUSBAND"

A young minister from Rellingen, near Hamburg, Germany is taking a three year unpaid leave of absence to be a "house husband". While his wife continues her job as a social worker, he will stay home, clean, shop, cook and look after the three children. The 35 year old clergyman is the first — in his area — to take advantage of a leave of absence for "family reason" permitted by the German Protestant Church.

"Relay from Bonn"
(July 17, 1981.)

Write (mentally) a note to a florist who has filled your request by sending an especially pretty wreath to a funeral or a floral arrangement to a sick friend in a hospital; or plan a note to the lady at the country store who always makes a special effort to have in her store goods that one can buy with confidence; or plan a note to the older person in the community who has blessed your life because of the influence of her goodness, letting her know that it is good to have lived at the same time that she did.

Think of the simple things that must be done, things that have perhaps been a burden—sewing up a ripped seam, washing a soiled mirror, cleaning a cluttered shelf. Put four or five together, realizing how few seconds it will take to complete them in the morning.

Plan a devotion for a worship service or a club meeting (though you may never use it)—"The ABC's of a Good Driver" (Always Be Careful); "The ABC's of Becoming a Christian" (Accept, Believe, Confess); "The ABC's of Christmas" (Appearing, Blessing, Challenge); "The ABC's of the New Year" (Always Be for Christ).

"Dream" of things you want to cook, old-fashioned things that you haven't cooked for a long time—

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: SEND FORM 3579 TO
EVANGELIUMI HIRNOK
c/o Mrs. Mary Steg 321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905

sugar cookies, gingerbread, or chicken and dumplings. See if you can recall just how you used to make them—and how they tasted!

Find the Master and talk to Him again in the quietness of the night about all the things He has given—family, health, recovery from an illness, education, a good husband, a fine daughter, a worthy son, a comfortable home, a job, the ability to work—and laugh and play; the pri-

vilage of worship, a heart with which to love, a mind with which to think, a soul with which to care; the privilege of being an American.

And next morning, the sleepless hours will seem like a dream—good dreams that you can make come true!

Do you wonder when I wrote "The Sleepless Hours?" You are right. It is the fulfilled dream of a sleepless hour!
Joyce Proctor Beaman

WORTHY OF GOD'S CALLING

(Continuation)

Finally, she showed me Revelation 3:20 also, where Jesus so tenderly but firmly promises to move into our hearts and help us to live the Christian life from within, if we only open our lives to Him as He says: "*Behold, I stand at the door, and knock: if any man hear my voice, and open the door, I WILL COME INTO HIM...*"

When I understood these things, I prayed something like this: "*Dear Lord Jesus, I know I am a sinner. I confess my sins to you with a broken heart. Please forgive my sins, come into my heart and give me a place in Heaven, for I believe that you are the Son of God. I now thank you that you forgave my sins, came into my heart, and gave me a place in Heaven this moment. Amen.*"

When I did this, an unspeakable peace and joy moved into my heart. My sins and guilt feelings were gone, my fears of the hereafter were resolved, and I had Christ in my heart to stay!

But then, almost immediately, I received a burden. A burden to become *worthy of His calling*, by being able to win the lost and strengthen the saints, and by living a life that is God glorifying. I knew that I could not produce such fruit and life on my own. Therefore, in my desperation, I turned to God and asked Him to teach me the secret of a life that is worthy of His calling. He sent me a

book, from which I learned the threefold secret of such a life. The threefold secret was as follows:

1. If I was truly burdened to become worthy of His calling, I had to yield my body to God from head to toe (Romans 12:1).

2. I had to ask Him to completely take over the rule, through the Holy Spirit. (When Jesus came into my heart, He moved in through the Holy Spirit. I had the Holy Spirit in me. The Holy Spirit became the ambassador of Christ, and my body became a little embassy. But we all know that an ambassador is not a ruler or king. Therefore, at this time, I had to make the ambassador my king and ruler. I had to enthrone the Holy Spirit.)

3. By faith, I had to accept, that because of my yielding, and asking, the Holy Spirit undoubtedly overtook the rulership of my life, since in Luke 11:13 and Acts 5:32 He promised that He would.

After I understood these steps, I prayed something like this: "*Dear Lord, I have a burning desire to become worthy of your calling, to live a life to your glory, to win the lost and strengthen the saints. I can not do this on my own. Therefore, I yield my body to you. Please take over completely by the Holy Spirit, and cleanse, rule and use me. With my body I give you my money, my time, my talents, my plans, my all. Take them, and be the Lord of all. I*

now thank you for accepting me, and becoming not only my Savior, but Lord as well. Amen."

I can not tell how thrilled I was when almost immediately I felt His cleansing hand, and His soul-winning power. It took Him only a few days to send me to my best friend to witness, and let me rejoice in her conversion, as a result. This was like a living proof that the Holy Spirit undoubtedly had the rule, and undoubtedly can cleanse and use me. He can make me *worthy of God's calling!*

But this was only the beginning. From then on I had to learn to stay yielded. When He asked me to give up something, I had to obey, and when He wanted to send me somewhere, I had to be ready. He could only cleanse, rule and use me, if and when I let Him do it. His continuous rule and power was not guaranteed with my first yielding; it had to turn into a continuous yieldedness and obedience.

That was not always easy. Sometimes I felt like it was too hard to obey, and rebelled for a while. During such times the Holy Spirit was dethroned, my ego slipped back to rule, and I became very miserable. I lost my joy, I lost the power of God, I lost everything that made my life worth while, until I came back to Him, confessed, forsook my sin, and enthroned the Holy Spirit again (who did not go out of my life in the meantime, just did not have the upper hand). And so I found out from practice, that as long as the Holy Spirit is on the throne of my life, He will continuously cleanse, rule and use me, but the moment I put self back on the throne, my life is filled with misery and uselessness. Therefore, I constantly have to watch and pray, so that Satan cannot trick me in to taking over the throne again.

How can I become worthy of his calling? By receiving forgiveness of sins, a place in Heaven, Christ in my life, and the Holy Spirit's continuous rule over my body. This was my lesson.

Irma Matrai
(Continued)

Men failed — Christ didn't; truth didn't, love didn't.